

Mahir Esen: Führer'in Bozkurtları

Posted on 10/06/2020

2.Dünya savaşı ,insanlık tarihinin gördüğü en büyük yıkım!

Sona ermesinin üzerinden geçen yarım yüzyılı aşkın süreye rağmen hala ürkütücü ve bir o kadar da bilinmezlerle dolu bir cinnet dönemi. Bu büyük savaşa yol açan etkenler hemen her yönüyle ve defalarca incelendi, yorumlandı, mahkum edildi. Ancak Dünya tarihinin en büyük savaşı bugün bile şaşırtıcı hikayelere ve olaylara ulaştığımız bir büyük gizem denizi gibi.

Bugün bu bilinmezlerden birini değil, bilinen ama pek yazılmayan konulardan birini yazmak istedim. Zira bu konu ister istemez hem sebepleri hem de sonuçları bakımından ülkemizi ilgilendiren bir çok başlığı da içinde barındırıyor.

Mevzu uzun, yer de geniş, ister istemez derdimi tek bir yazı ile değil bir yazı dizisi halinde sunmak daha doğru olacak sonucuna vardım. Başlayalım o halde.

Yıl 1941 Haziran

Faşist Almanya'nın savaş makinası "Wehrmacht" anlamı her ne kadar "Savunma Gücü" olsa da şiddetli bir saldırı gücü olarak Sovyetler Birliğini işgale başlamıştır. Wermacht tarihin gördüğü en büyük işgal hareketlerinden birini, yani Barbarosa hareketini tüm acımasızlığı ve Faşist sürünün büyük bir gururla propagandasını yaptığı stratejisi "Blitzkrieg" yani "Yıldırım Savaşı" ile sürdürmektedir.

Sovyetler Birliği saldırının başladığı ilk üç haftada savunma gücünün karada neredeyse üçte birini, hava kuvvetlerinin ise neredeyse yarısını kaybetmiştir. Nazi ilerleyişi "Sosyalist Anavatanda" hızla ve acımasızca devam etmektedir. Sovyetler Birliği bir taraftan ülkenin

tüm sanayi ve insan gücünü savunma için yapılandırmaya, bir taraftan işgal edilen bölgelerden fabrikalarını Urallara ve ardına taşıyarak tekrar üretime başlamaya, bir taraftan da işgal güçlerine karşı direnişi diri tutmaya çalışmaktadır.

İşgal güçleri!

Kimler yoktur ki bu Faşist sürünün içinde, başta elbette Alman ordusu Wehrmacht, yanı sıra İspanyol Faşistleri, Macarlar, Romenler, İtalyan Faşist ordusu, Çek'ler, Fransız Faşist gönüllüler, Bosnalı Müslümanlar, Portekizliler, Latin Amerika'dan gelmiş bazı Faşist gönüllüler ve Dünya'nın dört bir yanından gözünü kan bürümüş nice İnsanlık düşmanı ruh hastaları salyalarını akıta akıta "Komünist" öldürmek için bu sürüye dahil olmuşlardı. (Suriye'ye kafa kesmek için koşa koşa gelen tipleri anımsadınız değil mi?)

Ancak Sovyetler Birliği ne Polonya'ya benziyordu ne de Fransa'ya.

"Bolşevik şeytanların" teslim olmaya hiç mi hiç niyeti yoktu. Dahası çoğunlukla iki askere bir, hatta üç askere bir silahın düştüğü, teçhizat ve organizasyon sıkıntısı yaşayan bu ordu dişe diş ve ölümüne vuruşuyor, kötülüğün ordusunun kusursuz işgal planını gittikçe zora sokuyordu.

Sovyetler Birliği üç ay gibi kısa bir sürede Ural dağlarının ardında fabrikalarını yeniden kurmaya ve cephedeki askerine silah üretmeye başlamıştı, Faşist Almanya'nın Propaganda ve Yalan Bakanı Göbels'in Dünya genelinde yaptırdığı propaganda çalışmalarında uydurduklarının aksine bu işçi-köylü takımının korktuğu falan yoktu.

Belçika'dan, Hollanda'dan, Polonya'dan neşe içinde geçen, bastığı her karış toprakta insanlığın utanç sayfalarını yazan Faşist sürü Sovyetler Birliğinde ilerledikçe erimeye başlıyordu.

Moskova önlerine kadar gelen Alman ordusu subayları, şehrin hemen dışında, banliyölerde şiddetlenen çatışmalarda karşılaştıkları manzara karşısında şaşkınlıklarını gizleyemiyorlardı. Almanların ilerlediklerini ve şehrin tehlikede olduğunu duyan Moskovalı kadın ve erkek fabrika işçileri, gencecik öğrenciler bulabildikleri el aletleriyle siperlere koşmuşlardı. Manzara insanlığın aydınlık yanı adına büyük bir yiğitlik tablosu gibiydi. Kadınlar ellerindeki küreklerle, erkekler bazen balta veya bulabildikleri sopalarla siperlerde savunmaya katılmışlardı...

Faşizm buna alışkın değildi, geri çekildiler. Bu Komünistler ne Fransızlara, ne Polonyalılara, ne de diğerlerine benzemiyorlardı. Başka çareler bulmaları gerekecekti.

Sovyet insanının vatanını savunma konusundaki intiharvari inatçılığı diğer cephelerde de kendini göstermeye başlamıştı.

Fakat Faşizm kendince bir çare bulmayı başarmıştı. Düşmanın direncini kırmak ve Sovyetler Birliğini içeriden vurmak için bilindik numarasına başvurmaya karar verdi. Kızıl ordu tıpkı Sovyetler Birliği gibi bir çok etnik gruptan oluşmuş bir savunma gücüydü, bu ordunun ana gövdesini Ruslar oluşturmaktaydı, yanı sıra Kızıl ordu saflarında görevli Ukraynalı, Kazak, Özbek, Ermeni, Fin, Litvanyalı, Yunan, Kırgız, Türkmen ve daha nice etnik kökenden ve Sovyetler Birliğine dahil Cumhuriyetlerde gelen askerler vardı. Almanya eğer Din ve Milliyet kartını doğru oynarsa Kızıl Ordu'nun dağılması işten bile değildi.

SS Sahneye çıkıyor!

O günlerde Führer'in karargahını iki Türk general ziyaret etti, bu ziyaretin etkisi beklendiğinden çok daha büyük olacak ve ziyaret sonrası Sovyetler Birliği coğrafyasında yaşayan Türk ve Müslüman gruplar için hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Zira Führer bu iki generelle görüşmesinden sonra Sovyet savaş esirleri arasında yer alan Müslüman ve

Türklerden bir lejyon oluşturulmasına ikna oldu. Savaşın en şiddetli günlerinde 1941 yılında gerçekleşen bu ziyaret Sovyetler Birliği içindeki Türkleri ve daha sonrasında Türkiye'yi etkileyecek bazı isimlerin de tarih sahnesine çıkmasını sağlayacak bir süreçinde başlamasına neden olacaktı. Tarih oyununu oynamaya başlamıştı bir kere.

Führer'in talimatlarıyla bu konuda ki çalışmalar SS'e ve lideri Himler'e bırakıldı. Himler'in stratejisine göre öncelikle Kızıl orduya alternatif, Çarlık Rusya'sı ve Ortodoks Hristiyanlık geleneğinden beslenen bir ordu kurulmalıydı. Bu orduya "Beyaz ordunun" Avrupa'nın dört bir yanına dağılmış eski subayları ve Monarşist Rus örgütleri destek vermeliydi. Peki ama bu ordunun lideri kim olacaktı?

Beyaz ordu kalıntısı subaylar hem yaşlı hem de Rus halkı tarafından nefretle anılan tiplerdi. Monarşistlerin ise Avrupa başkentlerinde verilen davetlerde hava atmaktan başka yapabildikleri hiçbir şey yoktu, dahası Sovyet gizli servisi NKVD savaştan önce bu iki grubunda belini kırmıştı. Himler'in beklediği fırsat ayağına geldi, o güne kadar Sovyetler Birliğinde saygın bir ismi olan General Vlasov tarihin gördüğü en büyük hainlerden biri olmaya karar vermişti.

Alternatif bir Rus ordusu oluşturma fikrine gereken haini bulan Himler, stratejisinin ikinci ayağı için aradığı cinayet şebekesini bulmakta da hiç zorlanmadı. Ukrayna ve tarım havzalarını kendi yaşam alanı "Lebensraum" olarak gören Alman faşizmi, bölgede gerçekleştireceği katliamlar için Ukrayna halkı üzerinde kimi kesimlerde korku ve nefret uyandıran, kimi kesimlerde ise kahramanlık hikayelerine konu olan Ukrayna Milliyetçilerinin Lideri Stephan Bandera ve ekibini seçmişti.

Himlerin hayallerini süsleyen, Kızıl Orduya asıl darbeyi vuracak olan iç isyan ve karışıklıklar için seçilen gruplar ise Müslüman ve Türk gruplardı ki bizim hikayemiz de tam olarak bu burada başlıyor.

Alman ordusu gün geçtikçe zorlanmaya ve insan gücünü Rus steplerinde yitirmeye başlamıştı. Ordunun insan gücü bakımından takviyesi için ve Himler'in stratejisine uygun olarak, Doğu Cephesi yabancı ordular tahkikat birimi kuruldu. Süslü kelimeleri bir tarafa bırakırsak bu birimin temel amacı Sovyet coğrafyasında, her türlü etnik gruba bağlı SS birlikleri oluşturulmak ve Sovyetler Birliği içerisinde istihbarat faaliyetleri yürütmektir. Bu birimin içerisinde SS ve Wehrmacht'ın bir çok seçkin subayı görev aldı ancak içlerinden biri vardı ki bu isim hem savaş sırasında, hem savaş sonrası yıllarda Batı'nın Sovyetler Birliği'ne karşı yürüteceği istihbarat faaliyetlerinin bel kemiğini oluşturacak, Avrupa'da neredeyse tüm ülkelerde Anti-Komünist faaliyetleri yürüten teşkilatlanmalara doğrudan veya dolaylı olarak rehberlik edecekti.

Bu isim son yüz yılın en büyük istihbarat dehalarından Reinhard Gehlen'dir. Yeri gelmişken, Türkiye sol'unun 50'li yıllardan 12 Eylül'e uzanan zaman diliminde karşı karşıya kaldığı işkenceleri, sürgünleri, katliamları anlamak için dahi Gehlen ve o'nun örgütlenmesini iyi okumak gerekir. Zira General Gehlen'in birçok ülkede olduğu gibi Türkiye'de de öğrencileri olmuştur, burada "öğrenci" ifadesi benzetme değil, bir gerçektir. Kim bu öğrenciler? Her birini yazacağım elbette, ama birazcık sabır...

General Gehlen -ki Doğu cephesinde işe başladığında henüz Albaydır, özellikle Müslüman ve Türki gruplar üzerine yoğunlaşır. Elbette bu doğrudan Gehlen'in insiyatifi ile gerçekleşmiş bir operasyon değildi, tepeden, hem de en tepeden gelen talimatlarla şekillenen bir politikadan söz ediyoruz.

Bize de yaşananları, tanıkların ifadeleri, anılar ve fotoğraflarla size aktarmak düşüyor.

24 Eylül 1944...

Varşova'da bir şehrin insanları yıllardır süren işgal, cinayet, yağma, tecavüz ve toplu

katliama karşı ayaklanma başlatıldı neredeyse iki ay olmuştu.

Nazi işgalinin bedelini belkide en acı şekilde ödeyen ülke Polonya olmuştu. Bir yandan ülkenin entelektüel ve ticari gücü olan Yahudiler amansızca yok edilmiş, diğer yandan geriye savaş öncesi utanç verici politikalarla Alman Faşizmine göz kırpan asker ve politikacıların eseri olarak yanmış, yıkılmış ve umudunu tüketmiş bir ülke kalmıştı.

Savaşın insanların ruhlarını bile tahrip ettiği böylesi bir durumda bile neredeyse aç ve silahsız Varşova'lılar gölgelerde saklanarak nice zamandır oluşturdukları kısıtlı imkanlarıyla, yiğitçe ama plansız, tüm umutlarını Müttefiklerin hava'dan yapacakları ikmale ve Kızıl ordunun şehre girmesine bağlamışlardı. Kızıl ordu nehrin öte yakasındaydı ve kurtuluş mutlak gibiydi.

Ama Kızıl Ordu gelmedi...

Ve koca bir şehir Nazilerin insafına terk edildi.

24 Eylül 1944 günü, hiç kimsenin onlardan beklemediği kadar cesur ve inatçı bir direniş sergileyen Polonyalı isyancılardan bir grup, Faşist ordu içindeki Azeri Türklerinin oluşturduğu ve acımasızlığıyla ün salmış Azeri Lejyonunun 804. "Arslan" taburunun bir bölüğünün eline düştüler.

Vatanlarını savunmak için isyan eden bu siviller için artık yapacak bir şey yoktu. Yıkılmış bir duvarın önüne sürüklendiler. Kadın-Erkek isyancılar ürkek, yorgun ve çaresizlik dolu gözlerle cellatlarına bakıyorlardı. Sesler yok olup gitti...

Bir önceki yazımda belirttiğim konulara geçmenin vakti geldi sanırım. Konu oldukça uzun, Sovyetler Birliği coğrafyasında yaşayan Türklerin itildiği ve ortak edildiği bu vahşeti uzun uzun ve detaylarıyla yazacağım elbet. Belki başka bir yazı veya yazıların konusu olmaya

devam edecek ama şimdi biz 1941 yılına gidelim.

Alman orduları Sovyetler birliğine saldırır saldırmaz ortaya çıkan apaçık gerçek şuydu, Nazi ordu gruplarının mevcudu uzun soluklu bir saldırı için yeterli değildi. O halde Almanya alternatif insan kaynaklarına yönelmeliydi. Bu noktada Naziler etkileri veya işgalleri altındaki ülkelerden gönüllülerden oluşan Faşist gruplar oluşturmaya başladılar. Bu gruplar İtalyan Faşist ordusu, Finliler, İspanyol Faşistleri, Çekler, Slovaklar, Rumenler ve hatta Faşist Fransız gönüllülerden oluşmaktaydı. Sovyetler Birliği gibi çetin bir düşmana karşı hızla erimeye başladılar.

1941 yılı Ekim ayında Führer'in doğu Prusya'da bulunan karargahı "Kurt İni" çok önemli iki misafiri ağırlamıştı. Bu isimlerin her ikisi Almanya'yla geçmişte sıkı ilişkileri olan Türk Generalleriydi.

Her ikisini de tarih defalarca yazmıştı ama 1941 Ekim ayında gerçekleşen bu görüşme hepsinden önemliydi ve kalıcı izler bırakacaktı. Bu Generaller Türk tarihinin tartışılmaz en önemli figürlerinden Enver Paşanın yakın ekibinden Ali Fuad Erden ve Hüsnü Emir Erkilet idi. Bu görüşmenin bir kez daha 1943 yılında tekrarlandığı iddia edilir.

Görüşme öncesi heyet, Alman General ve Bürokratlarla yaptıkları görüşmelerde ziyaretlerinin Türk Hükümeti'nin bilgisi dahilinde yapıldığını ısrarla beyan ederler.

Doğu Prusya'da yapılan bu görüşme o güne kadar Türk ve Müslüman lejyonları kurulması fikrine mesafeli olan Hitler'i ikna eder.

Dünya genelinde geçmişte Teşkilat-ı Mahsusa çatısı altında hizmet vermiş bir çok isim bu operasyona aktif bir şekilde destek vermeye başlar.

Filistin, Irak, Türkistan, Kafkaslar, Çin ve inanması zor ama Japonya'da bile büyük bir

operasyon başlar. Her yerde, birden bire Teşkilat-ı Mahsusa'nın ruhu canlanmıştır. Temel amaç Türk ve Müslüman topraklarının kurtarılmasıdır. Bu uğurda şeytanla pazarlık yapılmıştır bir kere, artık Bosna'dan Altay Dağlarına, Filistin'den Hazar denizine kadar büyük bir kapışma başlar.

Lejyonların kurulmasında ve Sovyet savaş esirleri arasında oldukça fazla sayıda bulunan Türk ve Müslüman askerlerin katılımını sağlamak için eski Teşkilat-ı Mahsusa üyelerinden çok önemli isimler devreye girer. Bunlardan en önemli isimlerden biri de Kudüs Müftüsü Emin El-Hüseyini'dir. Balkanlardan Kafkaslara karış karış gezer ve İslam propagandasıyla Yahudi düşmanlığını birleştirir. Sonuç çarpıcıdır! Müftünün çalışmaları sayesinde on binlerce genç Müslüman ve Türk bu lejyonlara gönüllü olarak katılır. Bir kısmı ise Nazi kamplarında açlık veya ölüm yerine mecburen bu lejyonlara katılmak zorunda kalmıştır. Ancak bu zorunlu nedenlerle katılanların azınlık olduğunu belirtmek gerekir.

Sonuç olarak Lejyonlar kurulmaya başlar. Bu noktada Lejyonların kurulması aşamasında görev alan subaylardan Gehlen, zekası ve istihbari başarılarıyla Sovyetlerin dikkatini çekecektir. Savaş sırasında Gehlen ekibi ve Sovyet istihbaratı arasında amansız oyunlar oynanacaktır.

Savaş sonrası Gehlen ve ekibi Amerikalılara bir hazine sunarlar. Sovyetler hakkında neredeyse kusursuz şekilde hazırlanmış ekonomiden askeri duruma kadar binlerce sayfalık raporlar, işbirlikçi güçler, Sovyet sınırları içinde kalmış aktif casuslar ve daha nice hediyeler. Amerika hiç tereddütsüz Gehlen ve ekibini okyanus ötesine taşıdı. CIA'nin ilk kuruluşunda aktif rol alan Gehlen için önemli olan tek şey Komünizm ile savaştı. Bu usta istihbaratçı ile birlikte çok önemli isimlerde Amerika'ya götürüldü. Bu isimlerden biri Türkiye'nin kaderine öylesine büyük etki edecekti ki, Türkiye yıllarca bu ismi konuşacaktır.

Ruzi NAZAR... Kızıl ordu subayı iken Almanlara esir düşmüş ve pek de zorlanmadan Faşist Almanya'nın kurduğu Türkistan Lejyonların'da aktif görev almıştır. Sovyetler Birliği ve etnik

yapısı hakkında ki çarpıcı bilgisi, keskin zekası ve istihbarat yeteneğiyle çok geçmeden Gehlen'nin ve savaş sonrası da Amerika'nın dikkatini çeker.

Amerika'ya yerleştikten sonra CIA da işe koyulan Nazar , 1959'da Türkiye'ye CIA üst düzey yöneticisi olarak gelir. Alparslan TÜRKEŞ, Altemur KILIÇ gibi isimlerle Amerika'dayken tanışmıştır zaten. Nazar ve CIA Türkiye'den Sovyetler Birliği'ni karıştırmaya ve Türkiye'de oluşacak her türlü Sol akımın altını kazımaya kararlıdır. Başarır da ... Bu nokta'da yakın bir dostu vardır, Gehlen'e öğretmenim diyen MIT başkanı Fuat DOĞU.

Türkiye'de anti-komünist teşkilatlanma ve faaliyetler Gehlen ve öğrencileri tarafından kusursuz ve acımasızca örgütlendi. Onlardan günümüz Türkiye'sine miras, yarattıkları canavarlar yani darbe yapmaya yeltenecek kadar güçlenmiş cemaatler ve sivil mafya uzantıları kaldı.

Eh, yazının sonunu getirmek zor!

Nazilerin kurduğu lejyonları kim nasıl örgütledi? Kırım Tatar Lejyonlarının yaptığı Yahudi ve Rus katliamları sırasında neler yaşandı? Türkistan lejyonu İtalya'da neler yaptı? Hitler'le Paşaların görüşmesini sağlayan Nazi partisinin kurucu babası Türk vatandaşı kimdi ? Savaş sonrası SS Subayları Türkiye'ye nasıl kaçırıldı? Kimler İstanbul'un göbeğinde Nazi subaylarını besledi? Akıbetleri ne oldu? Türkiye'nin savaştan uzak durmak için Japonya'da yaptığı operasyon neydi? ve daha onlarca şok edici olay. Gehlen'in komünizmle mücadele taktiklerinin Türkiye soluna yaşattığı acılar nelerdi? Genç ve fakir Türkiye'nin her şeye rağmen devler arasında verdiği inanılmaz stratejik mücadeleler.

Tüm detaylar ile ilgili yüzlerce soru sorulabilir. Hepsini bir yazıda yanıtlamak güç. Bu konuları tüm detaylarıyla, çarpıcı bilgi ve belgeleriyle bir kitap halinde yakında siz değerli okurlarla buluşturacağım. Umarım beğeninizi kazanacak bir çalışma olur.



Türkiye'nin yakın tarihi bilinmezler ve unutturulmaya çalışılan gerçeklerle dolu karanlık bir tünel gibi, bir parça olsun aydınlanmasına katkı sunabilirsek ne ala.

Esenlikler Dilerim

Kaynak: kuzgunportal.com